

adskilligt at indvende mod den Form, han gav sine Udtalelser herom. Det ærede Medlem omtalte, at der var kommet Klage over, at mindre bemidlede nu havde saa vanskeligt ved at faa Adgang til det kongelige Teaters Forestillinger. Ja, de Klager vil rimeligvis komme altid, hvordan man saa end indretter sig, lige til man giver gratis Adgang. Teatret har forhøjet sine Priser, dog særlig for de dyre Pladsers Vedkommende; for de billigere Pladser er Forhøjelsen meget mindre, og jeg tror ikke, man kan sige, at den svarer til Forhøjelsen i Levemaaden her i Landet ogsaa for dem, der er daarlige økonomisk stillede, saa jeg tror, at den Klage er i og for sig uberettiget, men for øvrigt er det naturligvis et finansielt Spørgsmaal, saa hvis Rigsdagen mener, at man kan yde et endnu større Tilskud til Teatret end det, der er Tale om, kan man jo give gratis Adgang.

Saa var det ærede Medlem inde paa en Omtale af Teaterledelsesspørgsmaalet. Nu synes jeg, at da der er fremsat et Teaterlovsforslag, hvori ogsaa Spørgsmaalet om hele Ledelsen og Administrationen af Teatret behandles, er det noget godt-købs at staa og holde disse almindelige Taler Dag ud og Dag ind. Jeg synes, det er mindre pænt af det ærede Medlem i sin Tale at sige, at de Skuespillere, som er gaaet fra Teatret, er dannede, og at de, som er blevet tilbage, mangler Dannelse. Jeg ved ikke, om det er smigrende for Jerndorff, Neiiendam og de to Fruer Neiiendam og Johannes Poulsen o. s. v. at høre en Folketingsmand sige, at de er mindre dannede. Det kan det ærede Medlem naturligvis gøre, dækket af sin Stilling som Medlem af Folketinget, men ellers vil jeg sige til ham, at det er mindre passende at udtale sig saaledes. Det ærede Medlem udtalte, at Direktøren for det kongelige Teater havde brugt det Udtryk om Teatret, at det var en gammel raadden Kasse, og at dette var en usømmelig og utilbørlig Udtalelse, men det forekommer mig, at det ærede Medlems Udtalelse er lige saa utilbørlig. Hvis i øvrigt Direktør Johannes Nielsen ved den gamle raadne Kasse kun tænker paa Teaterbygningen, vil jeg antage, at de Medlemmer af dette Ting, som har set Indretningen af Teaterbygningen, særlig bag Scenen, vil indrømme, at der er noget om det, atsom Indretningen er nu, er det en gammel, raadden Kasse.

Saa siger det ærede Medlem senere i sin Tale, at havde det kongelige Teater ikke Opera og Ballet, vilde overhovedet

de kunstneriske Præstationer være langt under, hvad de private Konkurrenter præsterer. Jeg ved nu ikke, om Opera og Ballet i Retning af kunstneriske Præstationer staa saa meget højere end Skuespillet. Det skal jeg ikke dømme om. Men det er klart, at det ærede 20de Medlem for Hovedstaden elsker Opera og Ballet og ikke Skuespillet, i hvert Fald som det trives nu. Men i det hele taget er alle disse Overvejelser egentlig spildte Ord paa Balle Lars, for de hører hjemme under Behandlingen af Teaterlovsforslaget og ikke under Finanslovbehandlingen.

Et Par ærede Medlemmer, nemlig det ærede 9de Medlem for Hovedstaden (A. C. Meyer) og det ærede 20de Medlem for Hovedstaden (J. Oskar Andersen), har talt om de Angreb, der er rettede paa Kunstakademiet med Hensyn til Undervisningen. Jeg har, for Sagen kom frem i Rigsdagen, paa Grundlag af den fra Oscar Matthiesen i „Nationaltidende“ fremkomne Artikel afkrævet Akademiet en Erklæring, og denne Erklæring gaar ud paa, at der er ikke noget i Vejen. Der siges, at Skole-raadet har vedtaget at udtale den skarpeste Protest mod Professor Matthiesens ganske ubeføjede Angreb, idet samtlige Professorer erklærede sig villige til vedrørende deres Arbejde ved Skolen hver for sig at afgive en Erklæring til Ministeriet, om dette maatte forlanges, og Raadet besluttede endvidere i Anledning af de fra forskellige Sider fremkomne Angreb paa Undervisningen at lade udarbejde en fyldig Redegørelse til Ministeriet med Hensyn til de paa mange Maader vanskelige Arbejdsforhold ved Akademiets Skoler i de sidste Aar. Jeg afventer nu en saadan fyldig Fremstilling fra Akademiet om dette Spørgsmaal, og skulde det saavise sig, at der er Grund for de Klager, som er kommet frem, maa der naturligvis ske en Ændring i Forholdene. Jeg vil gerne samtidig anføre, at der fra en enkelt Professors, Utzon Francks, samlede Elever er indkommet en Adresse til Ministeriet, der i allerhøjeste Grad afviser de over denne Professors Undervisning fremkomne Klager, og der anføres, at denne Undervisning tværtimod sker paa den Maade, som Eleverne mener, den skal udføres, og slet ikke, som Klagerne anfører, at der undervises ved Akademiet.

Saa har jeg tilbage den store Klage over Aandssvageanstalterne, særlig „Karens Minde“, som blev fremført af det ærede 17de Medlem for Hovedstaden (Vilhelm Rasmussen). Jeg har ikke kendt denne